

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 59: Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, og straffeloven. (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 16/4 98. Første behandling 30/4 98. Betænkning 23/6 98. Anden behandling 25/6 98. Tillægsbetænkning 25/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Birthe Rønn Hornbech (V):**

Man har i de seneste dage kunnet bemærke, at medierne mener, Venstre har holdt regeringen på pinebænken i udlændingespørgsmålet. Ja, der er endog kommentatorer, der står regeringen meget nær, der har analyseret, hvad vi har tænkt i Venstre, og det i en sådan grad, at man må mindes den gamle biskop og salmedigter, der overværede professorens gennemgang af sine egne salmer og bagefter måtte udbryde: Jeg vidste slet ikke, jeg havde tænkt alt det, som professoren indlægger i mine salmer.

Sådan er det også i denne sag. Det er egentlig utroligt, hvad en kommentator kan indlægge af kloge tanker, som vi skulle have tænkt, men rent faktisk slet ikke har tænkt, for sandheden er jo, at det er Venstre, der bare har holdt fast i, at vi for at stemme ja ville have det, som regeringen havde lovet os.

Vi har i Venstre holdt vort løfte, nemlig at vi ville være med til at behandle de fire udlændingelove ved tredje behandling præcis på det tidspunkt, som hele tiden har været aftalt, nemlig i dag. Det er ikke Venstre, der har ændret drejebogen. Det er alene en radikal folketingsgruppe, der ved aftalebrud i dette af statsministeren proklamerede anstændighedens årti har

sejret og fået statsministeren til at underkende sin egen minister.

Det er stærke sager, at et enkelt radikalt folketingsmedlem, der med H.C. Andersens ord i »Kejserens nye klæder« ikke duer til sit embede, kan tyrannisere en hel regering. Statsministerens ukloge håndtering af sagen har fået konsekvenser for den endelige udformning af udlændingepakken, og det må naturligvis få konsekvenser for Venstres stillingtagen til de to lovforslag.

Jeg kommenterer begge lovforslag, fordi vi i Venstre hele tiden har set forslagene i en sammenhæng.

Vi finder, at en meget bedre styring af tilstrømningen af udlændinge er forudsætningen for, at kommunerne i integrationsfasen kan planlægge en effektiv integration. Vi har gang på gang fremhævet, at Danmarks flygtningepolitik bør have et humanitært sigte, og at folk skal hjælpes i nærområderne.

Vi henstiller til regeringen at finde en fælles flygtningedefinition i EU. Vi finder, det er stærkt utilfredsstillende, at der er lande, der ikke vil tage deres egne statsborgere tilbage, og vi mener, at dette skal få betydning for vores ulandspolitik. Vil man ikke tage egne statsborgere tilbage, skal man ikke have ulandshjælp.

I udlændingepolitikken, som den er samlet, mener vi, der er mangler, og derfor har vi fremsat vore egne ændringsforslag. Det vil vi blive ved med. Vi vil i det hele taget stedse sætte udlændingepolitikken på dagsordenen.

Da vi forrige tirsdag troede, at regeringens løfter stod fast, besluttede vi, at vi godt kunne forsvare at stemme ja til begge lovforslag. Det var efter mange drøftelser i folketingsgruppen og med nogen tvivl, at vi sagde ja til begge forslag, for de var jo ikke, som vi ønskede dem, men vi skønnede på det tidspunkt, at vi ikke kunne komme længere i forhandlingerne.

Efter De Radikales løftebrud har vi nøje diskuteret situationen igen. Hvad skal vi stemme? Vi har naturligvis måttet overveje, om De Radikale i virkeligheden ønsker, at udlændingepakken falder på gulvet i dag, sådan at der kan indledes et samarbejde med venstrefløjens, som fru Elisabeth Arnold har været inde på.

Vi har også noteret os Asger Baunsbak-Jensens bemærkninger. Han mener slet ikke, at forslagene er radikal politik. Men til gengæld er der jo efterhånden kommet ret så megen Venstrepolitik ind i forslagene, måske også langt